ei olnud tánnini weel mitte kirrikus olnud, olgo kül et olli mitto ja mitto korda keigest süddamest iggatsend, et saaks ennast teistega senna kogguda; agga temmal ei olnud seks mitte aega: olgo pühhapääw ehk mu suur kirriko Pühha, temma ei peásend ial mitte sest úhhest ja sestsammast teest metsa. Issa ja emma ei piddand sest kirriko käimisest úhtegi luggu; sepärrast ei mötlend mitte se peále, lapsele lubba anda senna minna. — Kirriko öppetaja, kes praego úhhe surre ale witmsed tröstmisse sannud olli pakkunud, terretas sedda tüttarlast ni lahkel wisil, et weike Maria kohhe lapselikko julgust ommas süddames tundis selle mehhe wasto Teine kulas nüüd lapse käest järrel, kes ta olli, kus pool temma ellamisse koht, kes temma wannemad ollid ja kuidas temde luggu piddi ollema. Maria andis se peále otsekohhe selget otsust, hakkas rákima nende kibbedost woesussest, et emma jubba kaua aega wallusas haigusses maas, et wannemad ja lapsed aioti mötled

terwed páwad ilma leiwa rasokessета piddid seisma, et issa isseárranes — — Agga kui tahtis issa párrast rákida, hakkas laps ni kangeste ekkima, et ei sanud ei sannagi suust wálja ja et silmapissarad sorrinal móda pallet jooksid. Se peále melitas ja maenitses teine tedda, et südda ei piddand temmale mitte mani minnema, sest et ehk peagi parremad páwad jálle neile saaksid üllewelt seátud. Seál ellab üks, útles temma weel, üks armolinne, rikkas, wággew Waim. Temma pole piddi laps süddamelikko palwega kippuma ja keik omma ja temma ommade hádda temmale kaebama. Kui parras aeg jóuaks, siis hallemelelinne Issand Jesus láhháks wissisti aitma neid, kel ei olle omma waewalisse pólwe párrast issegi suurt süüd, ehk kes omma sü párrast tóssist kahhetsemist tunnekšid ja pattust pöörmisse nóu ennestele kindlaste wöttakšid. Se kes linnud taewa al toidab, se ei láhháks ka kurjal páwal mitte unnustama neid, kes kindla

Eesti-ma rahwa Kalender 1853, lk. 22